

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 151

гр. София, 17.01.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО IV ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Лилия Н. Георгиева

Членове: Атанас Н. Атанасов
 Виктория М. Станиславова

като разгледа докладваното от Лилия Н. Георгиева Въззивно частно наказателно дело № 20231100600255 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 243, ал. 7 и ал.8 от НПК.

Образувано е по жалба на З. П. М., в качеството □ на представител на Етажна собственост (ЕС) на ул.**** в гр.София срещу Определение №3721 от 07.12.2022 г. по НЧД № 15271/2022 г. на СРС, НК, 104-ти състав.

С обжалваното определение на СРС, е оставена без разглеждане като недопустима депозираната жалба на М. срещу Постановление на Софийска районна прокуратура от 09.11.2022 год., с което е прекратено наказателно производство по досъдебното производство №1572/2020 год. по описа на 01 РУ – СДВР, пр. пр. №56842/2019 год. по описа на Софийска районна прокуратура.

Оспорват се изложените в атакуваното определение съображения за оставянето на жалбата на М. като недопустима без разглеждане, като се излагат по същество доводи, че е налице стеснително тълкуване на понятието „пострадало лице“ от СРС. М. твърди, че има качеството на „пострадал“, тъй като именно тя е представител на ЕС и постановлението за прекратяване по воденото досъдебното производство е било изпратено именно на нея. Предлага се определението на СРС да бъде отменено.

Настоящият въззивен състав, след като обсъди доводите на жалбоподателя, прецени събраните по делото доказателства, взе предвид разпоредбите на закона и извърши цялостна проверка на атакувания съдебен акт, намери за установено следното:

Наказателното производство е било образувано за престъпление по чл. 209, ал. 1 от НК, затова че през м.юли 2019 год. е възбудено и до м.декември 2019 год., с цел да бъде набавена имотна облага е поддържано заблуждение у З. П. М. в качеството □ на управител на ЕС на ул. **** в гр.София, че въз основа на сключени от дата 23.07.2019 год. и 31.07.2019 год. договори за

възлагане на ремонтни дейности, с което на Етажната собственост на ул. **** в гр.София е нанесена имотна вреда в размер на 1491 лева. В хода на воденото досъдебното производство не са били предявени обвинения по реда на чл.219 от НПК на конкретно лице.

С постановление от 09.11.2022 г. на Софийска районна прокуратура, наказателното производство е било прекратено на основание чл.243, ал.1, т.1 вр. с чл.24, ал.1, т.1 от НПК. С определение № 3721 от 07.12.2022г., Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104-ти състав по НЧД № 15271/2022 г., е отказал да се произнесе по същество със съдебен акт по жалбата на З. П. М. срещу постановление на Софийска районна прокуратура от 09.11.2022г., с което е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 15172/2020 г., по описа на 01 РУП – СДВР, прокурорска преписка № 56842/2020г., по описа на Софийска районна прокуратура, тъй като е счел същата за недопустима, приемайки, че М. няма процесуална легитимация, тъй като представляваната от нея Етажна собственост не е юридическо лице и самата тя не е сред лицата, които са процесуално легитимирани да обжалват постановлението на СРП.

Въззивният състав споделя развитото от първоинстанционния съд становище относно липсата на правен интерес от страна на жалбоподателката М.. Настоящият съдебен състав намира, че жалбата от З. П. М., в качеството □ на управител на процесната ЕС срещу постановлението на прокурор от Софийска районна прокуратура, с което наказателното производство е прекратено, не е подадена от лице, което може да обжалва прокурорското постановление за прекратяване на наказателното производство пред съда. Разпоредбата на чл. 243, ал. 4 от НПК изчерпателно изброява лицата, които разполагат с право на жалба срещу постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство – обвиняемият, пострадалият от престъплението или неговите наследници или ощетеното юридическо лице. Настоящият състав на съда счита, че за жалбоподателката М. липсва възможност да инициира съдебния контрол върху постановлението от 09.11.2022г. на Софийска районна прокуратура за прекратяване на наказателното производство. Това е така по следните съображения:

Досъдебното производство е образувано за престъпление по чл.209, ал.1 от НК. Съставът на инкриминираното деяние се намира в Глава Пета от Особената част на НК “Престъпления против собствеността”. Родов обект на този вид престъпления са обществените правоотношения на собственост и други имуществени правоотношения, чрез които се осигуряват условията за нормално упражняване на правото на собственост и на имуществените права, свързани с неговото придобиване, упражняване или запазване. Престъплението е резултатно увреждащо и негов резултат е причиняването на имотна вреда на чуждо имущество – неблагоприятно изменение в имуществената сфера на конкретен субект. Последното респективно предопределя кой субект има процесуалното качество на пострадал съобразно текста на чл.74 от НПК, според който "Пострадал е лицето, което е претърпяло имуществени или неимуществени вреди от престъплението".

Съобразно нормата на чл. 243, ал. 4 НПК постановлението за прекратяване на наказателното производство може да се обжалва от лимитативно изброени лица - пострадалия или неговите наследници, респективно от ощетеното юридическо лице. В конкретният случай следва да се прецени дали жалбоподателката, в качеството □ на управител на ЕС има качеството на пострадал или на ощетено юридическо лице. Т.е. за да възникне процесуалната фигура на пострадал, респективно – на ощетено юридическо лице, е необходимо да са налице съставомерни вреди от престъплението, а не каквито и да било други вредни последици, явяващи се последица от самото деяние. Ето защо, в случая преценката на съда - дали е възникнала надлежна процесуална правоспособност за определено лице, е винаги конкретна. За да се приеме, че от престъплението обективно може да има пострадал, в случая - ощетено юридическо лице, следва да е налице положителен извод за наличието на съставомерни общественоопасни последици или алтернативно - обектът на престъпното посегателство да е свързан с правната сфера на определен правен субект. В случая, представляваната от З. М. етажна собственост не представлява юридическо лице. Етажната собственост, когато същата не е формирана като сдружение, съставлява неперсонифицирано обединение на собствениците на самостоятелни обекти в сграда, в режим на етажна собственост. Предвид това, неперсонифицираната етажна собственост не притежава самостоятелна правосубектност, респ. правата и задълженията по повод собствеността възникват поотделно за всяко едно от съставляващите я лица. Разпоредбата на чл. 23 ал. 4 от ЗУЕС предвижда особен случай на представителство от страна председателя на управителния съвет, респ. управителя на етажната собственост на образуващите собствеността правоимащи лица. Имайки предвид горното, в случая единствено собствениците на самостоятелни обекти се явяват засегнати от престъплението по чл.209, ал.1 от НК, за което е водено наказателно производство, тъй като само те могат да бъдат конституирани в качеството на граждански ищци и частни обвинители. В този смисъл е и константната съдебна практиката, съгласно която на обезвреда в наказателното производство подлежат съставомерните вреди. Жалбоподателката З. М. в качеството □ на управител на ЕС не е сред тези лица (поне доколкото липсват доказателства в тази насока), а от друга страна ЕС не притежава самостоятелна правосубектност. Липсват писмени доказателства, че М. е и собственик на самостоятелен обект в ЕС, като само твърдението ѝ, че живее в сградата не я прави такъв.

Що се касае до лицата, които са изброени с ръкописен текст след подписа в жалбата до въззивния съд, следва да се посочи, че по воденото досъдебното производство липсват доказателства същите да са собственици на самостоятелни обекти в процесната ЕС и че са претърпели конкретни имуществени или неимуществени вреди от престъплението. В случай, че последните докажат процесуалното си качество на „пострадал“ от престъплението, то няма пречка самостоятелно да предприемат действия, ако преценят, да обжалват съответния съдебен или прокурорски акт по предвидения в закона ред, в случай че са накърнени техни права и законни

интереси.

Съобразно изложеното, настоящият съдебен състав намира, че следва да бъде потвърдено определението на Софийски районен съд, с което е отказано да бъде разгледана жалбата срещу постановление за прекратяване на наказателното производство, подадена от жалбоподателя З. П. М. в качеството □ на управител на ЕС на ул. **** в гр.София, тъй като се явява лице, което няма процесуална легитимация да обжалва по реда на чл. 243, ал. 4 от НПК същото постановление. Това от своя страна води до невъзможност да бъде реализиран съдебен контрол върху постановлението за прекратяване на наказателното производство от прокурора въз основа на така депозираната жалба.

Предвид гореизложеното атакуваното определение на Софийски районен съд следва да бъде потвърдено като правилно, обосновано и законосъобразно.

Воден от горното и на основание чл. 243, ал. 8 от НПК, СГС, НК, IV въззивен състав

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение от 07.12.2022 г. по НЧД № 15271/2022 г. на СРС, НК, 104-ти състав.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване и/или протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____